

БІЛИК Ірина Миколаївна (06. 04. 1970, Київ) — естрадна співачка. Народний артист України (2008). Орден «За заслуги» 3-го ступеня (2020). Лауреатка між-нар. фестивалю «Пісенний вернісаж. Нова українська

хвиля» (1992). Володарка премій у галузі сучас. естрад. укр. музики та мас. видовищ «Золота жар-птиця» всеукр. фестивалю «Таврійські ігри» в номінаціях «Співачка року» (1996– 98), «Пісня року» («Ти мій», 1996) та «Альбом року» («Так просто», 1997; «Фарби», 1998). Гран-Прі фестивалю «Парад хіт-парадів» (1997). Почесна нагорода Міжнар. муз. ярмарку (1998) за кліп «А я пливу». Закін. Київське музичне училище ім. Р. Глієра (1993). На естраді — від 1989. Одна із засновниць продюсер. агентства «Нова». Перша в нац. шоу-бізнесі здійснила найтриваліші концертні тури по Україні (1995–98). Сольні концерти у Лондоні (1999), Нью-Йорку (2001). Автор пісень у жанрі поп-музики. Виконує пісні на слова Ф. Млинченка, К. Гнатенка, П. Осадчука, а також на власні вірші, зокрема «Я йду на війну», «Ти мій», «А я пливу», «Франсуа», «Фарби», «Хочу» та ін. Записала понад 10 аудіоальбомів та дисків, зокрема «Кувала зозуля» (1990), «Я розкажу» (1994), «Нова» (1995), «Так просто» (1996), «Фарби» (1997), «Краще: 1988–1998» (1998), «Вибачай» (1999), «ОМА» (2000), «Країна» (2001), «Білик», «Дорога» (обидва — 2002), «Білик. Країна» (2003).

Н. П. Потушняк

Бібліографічний опис:

Білик Ірина Миколаївна / Н. П. Потушняк // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40061>. – Останнє поновлення : 2020.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).